ततोऽहमग्निं व्यधमं सलिलास्त्रेण सर्व्वशः । शैलेन च महास्त्रेण वायोर्व्वेगमधारयं ।
तस्यां प्रतिहतायान्ते दानवा युद्धदुर्म्मदाः । प्राकुर्व्वन् विविधां मायां यौगपद्येन भारत ।
ततो वर्षं प्रादुरभूत् सुमहल्लोमहर्षणं । अस्त्राणां घोररूपाणामग्नेर्व्वायोस्तथाऽश्मनां ।
सा तु मायामयी वृष्टिः पीडयामास मां युधि । अथ घोरं तमस्तीव्रं प्रादुरासीत् समन्ततः ।
तमसा संवृते लोके घोरेण परुषेण च । हरयो विमुखाश्चासन् प्रास्खलच्चापि मातलिः । १२१४
हस्ताद्धिरण्मयश्चास्य प्रतोदः प्रापतद्भुवि । असकृच्चाह मां भीतः क्वासीति भरतर्षभ ।
माञ्च भीराविशत्तीव्रा तस्मिन् विगतचेतसि । स च मां विगतज्ञानः सन्त्रस्तमिदमब्रवीत् ।
सुराणामसुराणाञ्च संग्रामः सुमहानभूत् । अमृतार्थं पुरा पार्थ स च दृष्टो मयाऽनघ ।
शम्बरस्य वधे घोरः संग्रामः सुमहानभूत् । सारथ्यं देवराजस्य तत्रापि कृतवानहं ।
तथैव वृत्रस्य वधे संगृहीता हया मया । वैरोचनेर्महायुद्धं दृष्टञ्चापि सुदारुणं । १२१५
एते मया महाघोराः संग्रामाः पर्य्युपासिताः । नचापि विगतज्ञानो भूतपूर्व्वोऽस्मि पाण्डव ।
पितामहेन संहारः प्रजानां विहितो ध्रुवं । नहि युद्धमिदं युक्तमन्यत्र जगतः क्षयात् ।
तस्य तद्वचनं श्रुत्वा संस्तभ्यात्मानमात्मना । मोहयिष्यन् दानवानामहं मायाबलं महत् ।
अब्रुवं मातलिं भीतं पश्य मे भुजयोर्ब्बलं । अस्त्राणाञ्च प्रभावं वै धनुषो गाण्डिवस्य च ।
अद्यास्त्रमायया चैतेषां मायामेतां सुदारुणां । विमिहन्मि तमश्चोग्रं मा भैः सूत स्थिरो भव । १२१५
एवमुक्त्वाऽहमसृजमस्त्रमायां नराधिप । मोहनीं सर्व्वभूतानां हिताय त्रिदिवौकसां ।
पीड्यमानासु मायासु तासु तासु सुरोत्तमाः । पुनर्ब्बहुविधा मायाः प्राकुर्व्वन्नमितौजसः ।
पुनः प्रकाशमभवत्तमसा ग्रस्यते पुनः । भवत्यदर्शनो लोकः पुनरप्सु निमज्जति ।
सुसंगृहीतैर्हरिभिः प्रकाशे सति मातलिः । व्यचरत् स्यन्दनाग्र्येण संग्रामे लोमहर्षणे ।
ततः पर्य्यपतन्मुग्रा निवातकवचा मयि । तानहं विवरं दृष्ट्वा प्राहिणवं यमसादनं । १२१६
वर्त्तमाने तथायुद्धे निवातकवचान्तके । नापश्यं सहसा सर्व्वान् दानवान् मायया वृतान् ।
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि निवातकवचयुद्धपर्व्वणि मायायुद्धे एकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥
॥ अर्ज्जुन उवाच ॥ अदृश्यमानास्ते दैत्या योधयन्ति स्म मायया । अदृश्येनास्त्रवीर्य्येण तानप्यहमयोधयं ।
गाण्डीवमुक्ता विशिखाः सम्यगस्त्रप्रचोदिताः । अच्छिन्दन्नुत्तमाङ्गानि यत्र तत्र स्म तेऽभवन् ।
ततो निवातकवचा बध्यमाना मया युधि । संहृत्य मायां सहसा प्राविशन् पुरमात्मनः ।
व्यपयातेषु दैत्येषु प्रादुर्भूते च दर्शने । अपश्यं दानवांस्तत्र हताञ्छतसहस्रशः । १२१८
विविध्विष्टानि तत्रैषां शस्त्राण्याभरणानि च । शतशः स्म प्रदृश्यन्ते गात्राणि कवचानि च ।
हयानां नान्तरं ह्यासीत् पदाद्विचलितुं पदं । उत्पत्य सहसा तस्थुरन्तरीक्षगमास्ततः ।
ततो निवातकवचा व्योम संछाद्य केवलं । अदृश्याह्यत्यवर्त्तन्त विसृजन्तः शिलोच्चयान् ।
अन्तर्भूमिगताश्चान्ये हयानां चरणान्यथ । व्यगृह्णन् दानवा घोरा रथचक्रे च भारत ।